

๒๘

เกิดมาอีกที่ต้องพร้อม

เราเกิดมาสร้างบารมี ก็ต้องสร้างกันให้เต็มที่เต็มกำลัง
อย่าไปขยักขย่อน เพราะชีวิตมนุษย์สั้นนัก ไม่ช้าเดี๋ยวเราก็
ตายจากโลกนี้ไปแล้ว

การเวียนว่ายในสังสารวัฏนี้ กายมนุษย์เท่านั้นที่สร้าง
บารมีได้ กายอื่น ภูพอื่น ทำได้ยาก นานๆ จึงจะมีปรากฏ
สักครั้งหนึ่ง ซึ่งถือเป็นกรณียกเว้น อย่างทำวสัฏกเทวราช
กับนางสุชาดาที่ได้ถวายทานกับพระอรหันต์ เราอย่าไปคิด
ทำอย่างนั้น เพราะมันเกิดขึ้นได้ยากมากๆ

ตอนนี้เรายังมีกายมนุษย์ ยังมีชีวิตอยู่ มีเรี่ยวมีแรงแ
ไหนก็สร้างบารมีกันให้เต็มที่เต็มกำลัง เมื่อไรที่บุญส่งผลเรา
จะปลื้ม

ชีวิตในสังสารวัฏ เขาใ้บุญเอาไปสู้กับบาป เวลาที่บาป
เข้ามาสิงจิตเรา จะบังคับให้เราคิดพูดทำในสิ่งอกุศล ทำแล้ว
ก็มีวิบากติดไป ทำให้เป็นอุปสรรคของชีวิต ทั้งชีวิตตอน
เป็นมนุษย์ ชีวิตในปรโลก และชีวิตในสังสารวัฏ

อดีตที่ผ่านมา เรารู้เรื่องบุญบาปบ้าง ไม่ค่อยจะรู้บ้าง แต่เวลานี้เราได้เรียนรู้กันมากแล้ว เมื่อรู้แล้วควรทำให้ถูกต้อง วิชา ออกแบบชีวิตของเราให้ดี คือ

ภพชาติต่อไปชีวิตเราต้องสมบูรณ์พร้อมด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผลนิพพาน พวกพ้องบริวาร วิชาธรรมกาย เกิดมาระลึกชาติได้

เกิดมาระลึกชาติได้ ระลึกชาติเดียวก็ไม่เอานะ มีเรื่องกล่าวไว้ในพระไตรปิฎก มีอยู่หลายท่านระลึกชาติได้ ชาติเดียว เห็นว่าภพในอดีต ตนเคยเกิดเป็นคนรวยได้ สักสมบุญมาอย่างดี แต่ชาตินี้กลับมาเกิดเป็นคนจน หรือ บางท่านระลึกชาติว่า ชาติในอดีตตนเกิดมาจน ทำบาปอกุศลด้วย แต่ชาตินี้เกิดมารวย เลยไปสรุปว่า ทำดีไม่ได้ดี ทำชั่วไม่ได้ชั่ว เมื่อไม่เชื่อเรื่องบุญเรื่องบาป พลัดไปทำอกุศลก็ไปอบายได้ ชีวิตถอยหลังอีกแล้ว

เพราะฉะนั้น ระลึกชาติได้ชาติเดียว อันตราย **ต้อง** **อธิษฐานให้ระลึกชาติได้หลาย ๆ ชาติ** แล้วไม่ว่าชีวิตจะเป็นอย่างไร ต้องสั่งสมบุญเอาไว้ ให้บุญเป็นพลังเสริมให้คำอธิษฐานของเราเป็นจริงสมปรารถนา

การที่ระลึกชาติได้ชาติเดียว แล้วเห็นชีวิตเป็นอย่างนั้น เราจะได้ข้อสังเกตว่า บุญบาปชิงช่วงกันส่งผลอยู่ตลอดเวลา

จริงๆ แล้ว ภพในอดีต เราเป็นคนเคยรวยกันมาก่อนทั้งนั้น และก็เคยทำความดีกันไว้มาก รวมถึงทำไม่ดีก็มากด้วย ปัจจุบันชาตินี้เราจึงยังพบอุปสรรคในชีวิตมากมาย ทั้งๆ ที่เราตั้งใจดีมาสั่งสมบุญกัน เพราะว่าบาปยังได้ชองอยู่ แต่บุญก็ประทับประคองเอาไว้ เราจึงมีความรู้สึกลอยๆ ทำบุญ “เต็มที” แต่ก็ได้ “เต็มที” ไม่อึดใจสักที มันขาดไม่เอกไป เพราะขาดปัจจัย ๔ เลยไม่มีไม้เอก

ในสังสารวัฏ บุญบาปจะชิงช่วงชิงกันอยู่อย่างนี้ ไม่มีอะไรเกินไปกว่านี้ มนุษย์เป็นเหมือนหุ่นให้บุญและบาปเชิด เมื่อเรารู้อย่างนี้แล้ว เราต้องออกแบบชีวิตของเราต่อไป ในอนาคตให้ดีตลอดจนถึงจุดหมายปลายทางว่า

ทุกภพทุกชาติต่อไปนี้ เราจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรง ไม่รู้จักโรคร้ายไข้เจ็บเลย ในอดีตบุคคลที่ไม่เคยรู้จักโรคร้ายไข้เจ็บเลยก็มี เช่น พระพาคูละ ตลอดชีวิตท่านไม่เคยป่วยเลย ไม่เคยขบฉันแม้แต่สมอสักผลเพื่อเป็นยา และมีอายุยืนถึง ๑๖๐ ปี ท่านเป็นพระราชาอยู่ ๘๐ ปี เป็นพระอีก ๘๐ ปี และได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

เราเกิดมาสร้างบารมี และจะต้องสร้างบารมีกันต่อไป ในอนาคต เพราะฉะนั้นเราต้องถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติ คือ ต้องแข็งแรง อายุยืนยาว เราจะได้สร้างบารมีไปนานๆ เพื่อสั่งสมบุญที่จะเอาชนะพญามาร ไม่ใช่แค่หน้อยอย่างเดียว

เชื่อว่าภพไหนในอดีตวิบากกรรมมาตอนต้นของชีวิต ตอนปลายของชีวิตจะได้ลุยสร้างบารมีกันได้อย่างเต็มที่

ถ้าใครอยากเป็นผู้หญิงก็ต้องสวย ถ้าอยากเป็นผู้ชายก็ต้องหล่อ ความหล่อกับสวยนี่ เป็นแรงดึงดูดใจให้มหาชนเขาอยากเข้าใกล้นะ ยินดีช่วยเหลือ เป็นที่เกรงอกเกรงใจ ซึ่งร่างกายแข็งแรง อายุยืน รูปร่าง รวมอยู่ในรูปสมบัติ คือ มีรูปเป็นสมบัติ

ถึงพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติ สมบัติมีหลายประเภท สมบัติที่ต้องทำมาหากินจึงจะได้มา คือ ต้องเหน็ดเหนื่อยก่อนถึงจะได้ สมบัติประเภทที่ไม่ต้องเหนื่อยแต่ว่าได้ คือ สมบัติที่พอเรามาเกิดก็มาคอยทำเลย รอคอยให้ใช้สร้างบารมี

แล้วก็สมบัติจักรพรรดิตกไม่พ่อง เคยมีบุคคล
ตัวอย่างในอดีตที่เขาได้สมบัติจักรพรรดิตกไม่พ่องมาแล้ว
เช่น โชติคเศรษฐี เป็นต้น หรือได้กระทั่งสมบัติ ที่ไม่ใช่อยู่
ในแหล่งที่เกิด ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสเอาไว้ ตัวอย่าง
เช่น ในอากาศไม่น่าจะมีสมบัติ แต่ฝนรัตนชาติก็ตกมาแล้ว

เมื่อถึงพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติ รูปสมบัติแล้ว ต้อง
ถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติ คือ มีดวงปัญญา เป็นบัณฑิต
นักปราชญ์แทงตลอดทั้งทางโลกและทางธรรม มีความรู้
ความสามารถดี ฉลาดในการใช้ทรัพย์ให้เป็นประโยชน์ต่อ
ตนเองและโลก เพราะทรัพย์คือเครื่องมือสำหรับการสร้าง
บารมี นอกเหนือจากการหล่อเลี้ยงสังขาร

เมื่อเราเข้าใจแจ่มแจ้งชีวิตในโลกในสังสารวัฏได้ดี
อยากให้ชีวิตเราอยู่ในระดับพ้นโลก หรือในระดับที่จะไปสู่
จุดหมายปลายทางที่ดี เราจะได้ดำเนินชีวิตได้ถูกว่าควร
จะผูกพันกับอะไร คน สัตว์ สิ่งของ ทรัพย์สมบัติ ตัณหมาก
รากไม้ ภูเขาเลากา หรือวิชาที่เราเคยได้ยินได้ฟังเรื่อง
ไสยเวท วิทยาศาสตร์ทางใจอะไรต่างๆ เหล่านั้น หรือ
วิชาธรรมกาย วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยิ่งเรียน
ยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งรู้ ยิ่งแตกฉาน ดับทุกข์ได้ เอาชนะพญามารได้
เราจะได้เลือกได้ถูกต้อง เมื่อเรามีดวงปัญญา

ภพชาติต่อไป เมื่อมาเกิดใหม่จะต้องพร้อมที่จะมาสร้างบารมี มีลาภ ยศ สรรเสริญ สุข บรรลุมรรคผลนิพพาน บรรลุวิชชาธรรมกายตั้งแต่เยาว์วัย เกิดมาก็บรรลุธรรมกันเลย แล้วก็ให้รักธรรมะเหมือนผู้ใหญ่รัก บางทีเด็กรักธรรมะก็รักแบบเด็ก ยังไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร ต้องรักธรรมะแบบผู้รู้ ท่านรักธรรมะกันจริง ๆ

ความถึงพร้อมในมนุษย์สมบัตินี้ จะได้มาด้วยการทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา หรือได้ด้วยบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ ที่กลั่นให้กายวาจาใจของเราใสสะอาดบริสุทธิ์ อย่างที่ลูกทุกคนกำลังกระทำกันอยู่นี้

ให้หมั่นพิจารณาว่า ชาตินี้มีอะไรที่เรายังไม่สมบูรณ์บ้าง ลองระลึกชาติปัจจุบันย้อนหลังดู ตั้งแต่เราเกิดมาพิจารณาตั้งแต่ภายในตัวของเรามาถึงภายนอก ไถ่เรื่อยไปตั้งแต่ ครอบครั้ว ญาติมิตร สิ่งแวดล้อม อะไรต่าง ๆ เมื่อเห็นว่าอะไรยังไม่สมบูรณ์ เราก็สั่งสมให้สมบูรณ์

ความสมบูรณ์ของชีวิตจะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องอาศัยบุญอย่างเดียวกันนั้น บุญที่เกิดจากการทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา แล้วก็มาเทียบเคียงกับบารมี ๑๐ ทศ มีทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ขันติบารมี สัจจบารมี อริยฐานบารมี เมตตาบารมี อุเบกขาบารมี ค่อย ๆ ทบทวนทีละข้อว่า มีอะไรที่เรายังขาด

ตกบกพร่องบ้าง เพื่อจะได้เต็มให้ครบถ้วนบริบูรณ์ระหว่าง
ที่เรายังมีกายมนุษย์อยู่ ซึ่งจะส่งผลให้ดีขึ้นในปัจจุบันนี้ด้วย
แล้วก็ดีตอนที่เราจะละโลกไปสู่ดุสิตบุรี วรบุญพิเศษ ซึ่งภูมินี้
ไม่ใช่ไปกันง่ายๆ นะ แค่อุปสรรคขั้นต้นๆ นี่ก็ยากแล้ว แต่ว่า
อุปสรรคขั้นสุดท้ายยิ่งยากกว่า แล้วดุสิตบุรี วรบุญพิเศษยิ่ง
ยากมาก ๆ

ดังนั้น เราจะต้องไม่ประมาทในการสร้างบารมี อย่าไป
คิดว่า ทำบุญกันมาตั้งเยอะแยะแล้ว ขอพักก่อน **แต่ความ**
คิดคำนึงว่า ขอพักก่อน แสดงว่าจิตของเราถูกพญามาร
สิงเข้าไปแล้ว ทำให้เกิดความคิดวิปริตอย่างนี้ ถูกเขา
เข้าแทรกแล้ว แต่เราไม่รู้ตัว ไม่รู้จัก และไม่เข้าใจด้วยว่า
ความคิดอย่างนี้จะเป็นพิษเป็นภัยต่อตัวเรา เพราะเมื่อเรา
หยุดพัก บุญก็พักด้วย แล้วบุญกับบาปชิงช่วงชิงกัน
อยู่ตลอดเวลา เมื่อบุญพัก บาปก็ได้ช่องเลียบเข้ามาทันที
เดี๋ยวก็จะไปกันใหญ่ จะหลุดไปถึงโน่นไปนี่ไปทำกุศลอะไร
ต่ออะไรอีกมากมาย

เพราะฉะนั้น วันหนึ่งคืนหนึ่งที่ผ่านไปอย่าประมาท
เราต้องสร้างบุญกันให้เต็มที่ทุก ๆ วัน เพราะเราเกิดมาทำ
พระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ และเกิดมาสร้างบารมีนะลูกนะ

๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓